

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VII. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. 1. Pet 2. v. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

plurimum animalis est, hoc est, vitam, quæ te inclinat ad tam perditæ amandas voluptates tuas sensibiles, & æstimandas. nisi deponas, te reddis inhabilem Divinis delicijs, quia istæ prorsus spirituales existunt: *Spiritus est DEVS: & eos, qui adorant eum, in Spiritu & veritate oportet adorare, non in Spiritu & voluptate.* Jo. 4. v. 24.

3. Considera, si necesse est deponere vitam, quæ sensibilibus delicijs plus æquo indulget, quantum magis illam oporteat deponi, quæ etiam carnis voluptates sectatur. Ista haud dubiè est vita illa animalis, quam hoc loco maximè damnat Apostolus, cum ait: *Animalis homo non percipit ea, quæ sunt Spiritus DEI: stultitia enim est illi, & non potest intelligere.* quia si is, qui nimium deditus est sensibilibus, Divina capere non potest, Libidinosus ea credere vix potest. & sic Libido est, quæ paulatim fidem cordi eximit, etiam falsò putes te eam retinere. Hæresarchas vide saltem ætate nostrâ celebriores. Omnes ceperunt à vita primùm Spureâ, dein sacrilegâ. imò ipse Apostolus ad Colossenses scribens per incredulos luxuriosos intelligebat, cum diceret: *Propter quæ venit ira*

DEI, hoc est, diluvium, super eos incredulitatis. Coloss. 3. v. 6. cur id esse debet. Libido hæc progressu facit, ut desperes continuo alterius vitæ bona, dum audis continendis necessarium esse abstinere illis voluptatibus, illis commercijs quibus magis affixus hæres, nec vultur cadaveri. & quemadmodum desperas, primum est, ut etiam eximendam molestiam tibi percontantalia bona in altera vita protulisti, & frivola, esse falsa, & sic produxeris saltem tacitè in corde tuo, quantum satis advertas. Quære tantisper à ipso Apostolo, quoniam sint homines alienati à vitâ DEI propter cacum cordis ipsorum. dici tibi mox aude esse illos, qui desperantes semetipsos tradiderunt impudicitiæ. Epist. ad Miferos illos, qui ad talem vitam prolabantur! & tamen quot ex continuo prolabantur etiam inter Christianos? Tu si ab illo procul abestis, quid ages? Cave à voluptatibus etiam sensibilibus, quantum potest, quia ab his inmodicè amaris, contingit paulatim fieri Incontinentiam transitum ad Veneras.

VII.

Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequimini vestigia ejus. 1. Pet. 2. v. 21.

1. Considera tres fuisse fines altissimi, propter quos Christus Dominus noster venit in hunc mundum, & posthabitis gaudijs & honoribus

sibus, quos vendicare sibi iustissime
 poterat, vitæ se subiecit adeo plena
 doloribus. Primus fuit, ut sanguine
 sibi nos redimeret. Secundus, ut do-
 ctinâ suâ illuminaret. Tertius, ut
 duceret simul & animaret exemplo
 suo sanctissimo. Unde videtur et-
 iam huc accommodare potuisse tres
 illi famosissimos titulos, quos sibi
 tribuebat, cum dixit: *Ego sum Via,
 Veritas, & Vita.* quippe exemplo Via
 nobis erit, doctrinâ Veritas, & Vi-
 ta demum, cum nos à morte redime-
 ret. Nihilominus ceteris omittis fini-
 bus quantum vis excelsis, censuit hic
 Apostolus solum memorandum Ex-
 emplum, quod in præsens magis est
 nobis necessarium: siquidem redemp-
 tum à Christo, & illuminati salutem
 consequi non possumus, nisi planè se-
 quamur illum statuamus per viam, quæ il-
 lerentur, dolorum. Id spectans Apo-
 stolus in hunc modum locutus est:
*Christi passus est pro nobis, vobis relin-
 quens exemplum, ut sequamini vestigia
 eius.* Enimverò, ut dicebat pro nobis
 passus, ita videtur dicere debuisse: *no-
 bis relinquens.* Verùm non ita dixit,
 sed *vobis*, quia Apostolis equidem de-
 dit exemplum Christus multa patiendi,
 sed non reliquit. *Exemplum dedi vo-
 bis, ut quemadmodum ego feci, ita &
 vos faciatis.* Jo. 13. v. 15. Reliquit ijs,
 qui postea succedebant, ut ideo dice-
 ret Petrus: *vobis relinquens*, id est, *re-
 linquens.* Propter nos ergo Sa-
 pienti prorsus consilio disposuit Do-
 minus, ut à quatuor accuratissimis
 Evangelij scriptoribus plenissimè con-

signarentur omnia exempla, quæ ille
 dedit, maximè patiendi: ut, cum ocu-
 lis nostris ea cernere non liceret, sicut
 Apostoli cernebant, saltem attentâ me-
 ditatione voluminum, quæ sunt adeo
 sacrosancta, illa disceremus. potè-
 quid hoc juvat, si pro studio factorum
 voluminum, ab illis abhorres? ò
 quantum tibi creas præjudicium le-
 gendo potius toto die libros inutiles,
 libros ineptos, libros, qui blandientes
 sensibus corruptis non patiendi airo-
 rem, sed fastidium inspirant? Itaque
 si non animeris ad sequelam Christi,
 tua est culpa. ipse tibi reliquit exem-
 plum: si non accipias, tibi adscriben-
 dum est, qui sponte, ut ita dicam, hæ-
 reditati renuncias, quasi onerosa ma-
 gis quàm lucrosa sit. Sed ò quantum
 deciperis!

2. Considera ad removendum hor-
 rorem, quem incurrere tibi possit, si
 audias obligationem imitandi exem-
 plum Christi, tanta passi, sapienter
 subungere Apostolum, exemplum
 ejusmodi fuisse tibi relictum à Christo,
 ut sequaris, non ut assequaris. *Ut se-
 quamini vestigia eius:* non ait: *ut as-
 sequamini:* ut olim Tertullianus legit
 in suo Scorpiaco. c. 12. dicit: *ut sequa-
 mini:* quis enim nostrum illud æqua-
 bit? sequi satis est. quomodo verò
 sequi dicendus est, qui viam tenet sem-
 per contrariam? vitium tuarum de-
 bilitatem quereris. Sed immeritò:
 quia vires tuæ debiles probant equi-
 dem, te non posse pari passu ambulare
 viam patientis Christi, qui *Exultavit
 ut Gigas ad currendam viam:* sed non

M m m 2 pro-

probant, te per eam incedere non posse, si vel parum commiti velis cum auxilijs gratiæ, quæ tibi hunc in finem subministrat. Tu verò non vis sequi Christum ne quidem, ut in nocte passionis eum Petrus sequebatur, qui trepidus *sequebatur* quidem sed à *longe*. apertè illi obvertis dorsum, quæris pro viribus quæstam tuam, quæris luxum, quæris solatia, commoditates quæris immodicas. non est ergo debilitas virium, quæ à sequendo te impedit, sed mala voluntas tua. Si non pati potes, quantum Christus, solum patere cum Christo. *Præcedat Dominus meus ante servum suum, & ego sequar paulatim vestigia ejus.* Gen. 33. v. 14.

3. Considera quosdam verè incedere per viam, quæ Christus incessit, viam, inquam, passionis. & tamen dici cum veritate nequit, quòd etiam isti sequantur. quia incedunt quidem, sed coacti: patiuntur, quia aliter non possunt propter statum miserabilem, in quo versantur, vel paupertatis, vel infirmitatis, vel ignominie, vel alterius calamitatis, in quam inciderunt. ceterum ò quàm patiuntur inviti! isti profectò non sequuntur suum Dominum, quamvis ipsi quoque viam ejus ambulent, multa scilicet patiendi. Ideo Apostolo non satis erat dicere: *Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini viam ejus, sed vestigia ejus.* ita dixit, ita dicere debuit, aliud est ambulare per viam alicujus, &

aliud etiam ambulare per reliqua unde non sufficit, ut eas illi vestigia Christus tenuit, quæ sunt via patientiæ sed ire necesse est, uti per eam Christus incessit, cum ea religione voluntatis, cum ea patientiâ, pace, perseverantiâ, & si fieri poterit, lætitiâ hoc est, si advertis, ejus sequere vestigia.

Vestigia ejus secutus est per meum. Mat. 23. v. 11. Ita est, nunquam tantum pedem figes: sed in his tantum insistendum est. Quid juvat trita pati, si intus murmurare non desinas adversa, quæ DEUS immittit, non patiaris quidem, sed pro libidine, & ea facias penitentia opera, ut tibi placeant, ea jejunia, & flagitia scipias, ac nihil horum pati possis ad castigandos defectus tuos respicitur? Quod si ad ista animare te vult, uti par est, memineris, quam mecum patiaris, & dic intra te ipsum: *Christus passus est pro nobis.* ò discipuli, nonne voces! *Christus pro nobis.* Dominus tantæ majestatis pro vermine terræ vilissimo! Herus pro servo Princeps pro subdito! Deus pro homine! *Christus pro nobis!* & Christus pro me passus est, quomodo ergo (perge dicere) quomodo ego non patiar pro ipso, & cum ipso patiar? ita non solum totam viam, quam ipse tenuit, sed totam iisdem insistendo vestigijs. *Abbas Domini, & non recessit à vestigijs ejus.* 4. Reg. 18. v. 6.